

مهوله‌وی و نالی وه هیمای دوو شیوازی جیاواز: هه‌لسه‌نگاندنیکی ئه‌ده‌بی

عادل محهمه‌دپور^۱

تاریخ دریافت: ۹ فروردین ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۲۳ مرداد ۱۳۹۹؛ صص ۴۱-۵۷

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2020.781>

چکیده

مقایسه‌ی ادبی دو جریان، دو سنت ادبی و یا دو شاعر برجسته، زمینه‌ای است برای شناخت شاخص‌های مشابه و یا متفاوت آنها. بر این اساس در مقاله حاضر روند تاریخی دو جریان ادبی شعر کردی مورد کنکاش و تحلیل قرار گرفته است. از یک سو بر مصادیق تکرار ویژگی‌های ادبی شعر کلاسیک گوران، زبان حال صبرورت تاریخی و گسست‌ناپذیر (در زمانی) این جریان، تأکید شده و از سویی دیگر، قابلیت‌های جریان شعری کلاسیک کردی سورانی را که در مقطعی خاص و به تنهایی و اتکا به خودمحموری و فارغ از هر گونه تجارب پیشین ادبی، بلکه در میان فرهنگ شفاهی و زبانی محلی، روند بالیدن به خود گرفته و درخشیده، مورد بحث و ارزیابی قرار گرفته است. مولوی و نالی هر کدام با کیان ادبی متمایز، سیرت و صورت این دو جریان هستند. بنابراین کوشش بر این بوده است، با مطابقت شاخص‌های ادبی آنها؛ تمایز تأثیرگذاری این دو شاعر بر روی شاعران معاصر و مابعد خود، نشان داده شود و دستاورد این تفاوت را در رفرم ادبی و نقطه‌ی تلاقی تلاش‌های نوزایی عبدالله گوران احساس کنیم. این شاعر نوگرا، ساختار فرم، وزن و موسیقی شعر عروضی و طرز بیان و سنت ادبی نالی را کنار نهاد و آنرا پدیده‌ای عاریتی برای شعر کردی به شمار آورد و سرانجام از قابلیت‌های فرم، وزن هجایی و شیوایی سخن و ایجاز‌گویی (سهل ممتنع) مولوی و در مجموع سنت ادبی گوران متأثر شد و زمینه را برای فرآیند نوزایی شعر کردی سورانی فراهم کرد.

کورتیه

هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌ده‌بی نێوان دوو رهوت یان دوو نه‌ریتی شیعی یان دوو شاعیری خاوه‌ن شیواز، به‌ستینه‌یه‌که بو ناسین و ناساندنی مؤتیفه جیاواز و هاوچه‌شنه‌کانیان. له‌م وتاره‌دا دوو ریبازی شیعی کوردی خراونه‌ته به‌ر باس و شه‌ن وکه‌وکردن. له‌سووچه‌روانینیکه‌وه له‌سه‌ر وینای دووباره‌بوونه‌وه‌ی مۆرکه ئه‌ده‌بییه‌کانی شیعی گۆران، زمانحالی درێژه‌ه‌ناسه‌یه‌ی پرۆسه‌ی میژووپی ئه‌م ره‌وته، دا‌کوکی کراوه. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، قابیلیه‌ته‌کانی قوتابخانه‌ی شیعی کلاسیکی کرمانجی ناوه‌راست که له‌سه‌رده‌میکی تاییه‌تدا، به‌ته‌نیا (پروا به‌خۆته‌وه‌ری) و به‌بی‌گه‌نجینه‌ی ده‌وله‌مندی ئه‌ده‌بیی پیش‌خۆی، به‌لکوو له‌ناو‌ه‌ه‌ه‌نگیکی هه‌ژار و زمانیکی دیالیکتدا، سه‌ری‌هه‌لداوه و دره‌وشاوه‌ته‌وه؛ نرخیندراوه. مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی و نالی شاره‌زووری، به‌دوو هه‌ناسه و کیانی ئه‌ده‌بی و کاریگه‌ری جیاوازه‌وه، هه‌ر یه‌ک به‌چه‌شنیک، هیمای ئه‌م دوو ره‌وته ئه‌ده‌بییه هه‌ژمار ده‌کرین. له‌م پیناوه‌دا هه‌ول‌دراوه له‌سه‌ر جیاوازی ئه‌ده‌بی و کاریگه‌رییه‌کانی ئه‌م دوو شاعیره له‌سه‌ر شاعیرانی سه‌رده‌م و پاش سه‌رده‌م بکوڵد‌رێته‌وه و خالی پیکه‌یشتنی ئه‌م جیاوازییه‌ش له‌ریفۆرم و هه‌وله‌نوێخوازییه‌کانی عه‌بدوڵلا گۆران‌دا نیشان بدریت. ئه‌م شاعیره‌ نوێخوازه له‌پیکه‌هاته‌ی فۆرم، کیش، مووسیقایی شیعی عه‌رووزی و شیوه‌ی ده‌رپرینی قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی نالی لاده‌دات و به‌دیاردیه‌کی ده‌ره‌کی ده‌زانیت و ده‌گه‌رێته‌وه بو فۆرم، کیشی پرگه‌یی و روونبێژی و ره‌وانبێژی مه‌وله‌وی و سه‌رجه‌م نه‌ریتی ئه‌ده‌بیی گۆران و ده‌بیته‌هۆی وه‌چه‌رخانی نوێ‌کردنه‌وه‌ی شیعی کلاسیکی کوردی ناوه‌ندی.

واژگان کلیدی: نالی؛ مولوی؛ سبک‌شناسی؛ شعر کردی؛ بازگشت گوران.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: نالی؛ مه‌وله‌وی؛ شیوازناسی؛ شیعی کوردی؛ بادانه‌وه‌ی گۆران.

۱- پېشەکی

به تیرامان له میژوو وەک تەنیا سەرچاوه، بۆمان روون دەبیتەوه که هیچ دیاردەیه ک لەم کهونەدا چەقبەستە و نەگۆر نەبووه، بەلکۆو هەموو دیاردەیه کی جیهان بەپیتی یاسای دیالکتیک له حالی گۆرانکاریدا یە. ئەم یاسا بزاتوو له هەموو ئۆبژەکاندا، کاریگەری و کاردانەوهی هەبووه (پولیتسر، ۱۳۵۸: ۱۲۱). به تێپەربوونی زەمان و هەل و مەرجی تایبەتی کۆمەلگە، دەقی شیعر گۆرانکاری جیاواز بەخۆیەوه دەبینیت. بێ گومان رەوتی شیعر کوردیش لەم یاسا بەدەر نییه و ویناکانی ئەم پرۆسە له میژووی ئەدەبیدا دەبینین. هەر بەم بۆنەوه له سووچەنیگای «شیوازاناسی دەربەرین» دا، پۆلیک باسی بەرجهستە ئەدەبی به کارکردی نیشانەناسی، دینە نیو چالاکی نووسینەوه و ئەرکی شیوازاناس و لیکۆلەری ئەدەبییه که به چاوی بەراوردکارانه لێیان بکۆلێتەوه. ئەوەش پێویستی به خستنه رووی پێوهندی چروپری هەندێ توخمی زمانی، ئەدەبی و هزری به ناو دەنگ، بڕگە، تاک- وشە، وشە، پیکهاته، تا پیکهاتهی پیکهاته هەیه، که دەرەنجامی رەخساندنی «شیوازی تاکی» و «شیوازی گشتی» شیعر و شاعیرە بۆ هەر رەوتیکی ئەدەبی. تەتله و هەلاوێردنی ئەم توخمانەش، دەبنە هۆی «جیاوازی» یان هاوچەشنی و هاوشیوهی قوناغەکانی شیعر نەتەوهیه ک (شفیعی کدکنی، ۱۳۹۱: ۲۵۵). ئەمە تاکە رینگایە بۆ خۆبندنه وهی زانستی-سەردەمیانهی زەمان و ئەدەبی کوردی. بەم پێیه ئەرکی لیکدانەوه و نواندنی جیاوازی ئەم دوو شیوازهش کهوتوو ته ئەستۆی ئەم وتارەوه.

وتارە که له سێ بەشی سەرەکی پیکهاتوو و هەر کامیش چەند بەشی تر دەگرێتە خۆی. له بەشی یەکهەمدا هەول دراوه له سەر گرینگی فەلسەفەیی گۆرانکاری رەوتە شیعریه کان و نواندنی جیاوازییه کان بدوین و به خۆبندنه وهی سەردەمی بەراوردکاریان بۆ بکەین. بۆ ئەم مەبەستەش له بەشی (۱-۱) و (۲-۱) باس له پیشینهی توێژینه وه که کراوه و لەم پێوهندییه دا هەول دراوه ئەو کتیب و نووسراوانه که لەم پرسە کۆلراونه ته وه بخرینه روو و ئەم جار له سەر خۆبندنه وهی زانستی رەوتە ئەدەبییه کان کوردی وەک ئەرکی هەنووکەیی داکۆکی بکریت. بەشی دووهم خۆی له پینچ بەشی تر پیکهاتوو: مەولەوی هیماي گێرەوهی زانای شیعر کلاسیکی کوردی هەورامی؛ نالی ئەندازیاری زەمان و شیعر کوردی کرمانجی ناوەراست و قوناغی هەستیاری سیاسی-رۆشنبیری کورد؛ زمانی ناجیدی شیعر و مەملانی بەرچاوه؛ عەبدوللا گۆران و گەنجینهی دیرین و شۆرشیکی سەردەمیانهی ئەدەبی؛ عەبدوللا گۆران و لادان له توخمی باو و هەول بۆ تەر و پاراوێتی زمانی شیعر که له ناواخنی وتارە که دا به خەستی باسیان له سەر کراوه. بەشی سێهەم ئەنجامی لیکۆلێنه وه، بەشی کۆتایی وتارە که یه و به پیتی بەردەوامی مۆرکه ئەدەبییه کان شیعر کوردی هەورامیه وه دەنگه وه هاتنی ئەرکی شیوازاناسی و وینای کاریگەرییه کان، نووسەر پیتی وایه که میکانیزمی سەرهلدانی رەوتی ئەدەبی سێ کوچکی بابان نه تەنیا له سەردەمی مەولەوی و پاش مەولەوی، بەلکۆو له هیچ سەردەمی کدا کۆتایی به پرۆسە یه ک له دوا یه کی ئەم شیعره نه هیناوه.

۱-۱- پیشینه‌ی لیکۆلینه‌وه

پیشتر هندی لیکۆلینه‌وه‌ی تۆکمە، به‌پێز و ئاکادیمی له‌سه‌ر شیعی کلاسیکی گۆران و شیعی کلاسیکی کوردیی ناوه‌راست کراوه و هه‌رکام به‌چه‌شنیک توێژینه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئەم نهریته شیعیانه کردووه. وه‌ک نامه ئاکادیمییه‌که‌ی ئەنوه‌ر قادر موحه‌مه‌د و کتیب و وتاره زانستییه‌کانی به‌ختیار سه‌جادی که هه‌یما و ناوه‌رۆکیان شیایوی پیزانینه. وتاری «شیوازاناسیی وێژه‌ی گۆران: تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کان» به‌وردی و نرخناسانه له‌سه‌ر تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کانی شیعی گۆران له‌رووی فۆرم و ناوه‌رۆکه‌وه (ناوه‌راستی سه‌ده‌ی یازده تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سێزده‌ی کۆچی) دواوه و له‌خشته‌یه‌کی به‌رچاو و نوێندراو و شیوازاناسانه‌دا، تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعی گۆرانی خستووته‌روو و ئەم جار به‌جیاوازییه‌وه، مۆرکه ئەده‌بییه‌کانی ئەم دوو ره‌وته شیعییه‌ی تاوتوێ کردووه (سه‌جادی، ۱۳۹۵: ۱۴۸-۱۲۵). هه‌نێ ده‌قی میژووویی تر وه‌ک کتیبی میژووویی ئەده‌بی کوردی، عه‌له‌ئه‌دین سه‌جادی، نووسراون که به‌شیوه‌یه‌کی خه‌سارناسی و به‌راوردکارانه ئاوریان له‌م دوو ره‌وته شیعه نه‌داوه‌ته‌وه؛ بۆیه بۆچوونه‌کانیان ناتوانیت وینای کاریگه‌رییه‌کانی پاش خۆیان بێت. ئەم دوو سه‌رچاوه‌ش: میژووویی ئەده‌بی کوردی نووسراوه‌ی مالف خه‌زنه‌دار و وتاری «نالی کتیه و چۆن بۆی بنوارین» نووسراوه‌ی محمه‌د حه‌مه باقی، هه‌رکام له‌سووچه نیگای تایبه‌تی خۆیانه‌وه، ئەم دوو ره‌وته‌یان خستووته‌ژێر تیشکی لیکدانه‌وه و تاوتوێ کردنه‌وه و نووسیویانه: «نالی، سالم و کوردی بناغه‌ی پته‌وی ئەم قوتابخانه‌یانه (شیعی عه‌رووزی؛ غه‌زەل و قه‌سیده) له‌نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، له‌ناوچه‌ی سلیمانیدا چه‌سپ کرد. ئەم بزوتنه‌وه ئەده‌بییه نۆیه له‌هه‌موو ناوچه‌کانی باشووری کوردستان ب‌لاو بووه‌ته‌وه، گه‌له‌ی له‌ناوچه و هه‌ریمه‌کانی گۆران زه‌مینی گرتوه، به‌م ره‌نگه به‌هه‌یزبوونی قوتابخانه‌ی نالی له‌سه‌ر حسیی لاوزبوون و (ته‌نگ پێهه‌لچنین) و نه‌مانی ئەده‌بی کلاسیکی گۆران زه‌مین بوو» (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۳: ۶) و (محمه‌د حه‌مه باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۵).

ئەم وتاره‌ش به‌شیوه‌یه‌کی به‌رب‌لاو له‌م گوزاره کۆلراوه‌ته‌وه و روانگه‌ی ئەم دوو نووسه‌ری خستووته‌ژێر باس و نرخاندنه‌وه. له‌لایه‌که‌وه ئەمه به‌راستی ده‌زانێ که قوتابخانه‌ی نالی له‌سه‌ر ته‌نگ پێهه‌لچنین و به‌رته‌سک کردنه‌وه‌ی بازه‌ی جۆغرافیا به‌ئەده‌بی گۆران سه‌ره‌یه‌لدا بوو؛ له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پێی وانیه که ئەم ره‌وته ئەده‌بییه له‌ناو چوویت یان ته‌نانه‌ت داته‌پوو بێت. به‌لگه‌شی چه‌پکی رێسای ئەده‌بی: هونه‌رسازه و مۆرک و نیشانه یه‌ک‌چه‌شنیه‌کان که ده‌بنه زمانحالی ژيووی ئەندامی بۆ ئەم ره‌وته شیعه که له‌سه‌ره‌تاوه تا پاش مه‌وله‌وی و هه‌نووکه‌ش چالاک و بزاقمه‌ند ماونه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت عه‌بدوڵلا گۆران باوکی نوێخوازی شیعی کوردیی کرمانجیی ناوه‌راست له‌سه‌ر بناغه‌ی ئەم بژێوه شیعییه و خسه‌له‌تی مووسیقیایی برگه و مۆرکه ئەده‌بییه‌کان و زمان پاراویی شاعیرانی هه‌ورامی کاریگه‌ریی وه‌رگرتوو، نه‌ک له‌دیارده‌ی کیشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی و فۆرمی غه‌زەل و قه‌سیده‌ی نالی و شاعیرانی هاو‌ده‌م. له‌م راستادا هه‌ندیک نووسه‌ر و توێژه‌ری تریش، وه‌ک خالێکی ئەرینی بۆ ئەم وتاره، پێیان وایه شیعی نوویی کوردی، خالی پیکگه‌په‌شتنی دوو سامانی گه‌وره‌ی شیعی کلاسیکی کوردیه که بریتین له‌دوو نهریتی گۆران و کرمانجیی ناوه‌راست (سه‌جادی، ۱۳۹۷: ۲۲۷). له‌دریژه‌ی وتاره‌که‌دا وردتر باسی له‌سه‌ر ده‌که‌ین.

۲-۱- رەوشی بابەتی و خویندەنەوہی رەوتەکان و ئەرکیکی ھەنووکەیی

بەروردکردنی دوو ریبازی مێژوویی، بە دوو شیوازی جیاوازهو، بێ پالپشتی پێوەندیی واقیعه کان و فەلسەفەیی گۆرانکاری و کاریگەری و کاردانەوہەکیان، بێ گومان پۆلی پرس و ھەندێ باسی ئالۆز و دژواز بۆ بەردەنگ دروست دەکات. من پیم وانییە کە کەس مافی دەربرینی روانگەیی تاییبەتی خۆی نەبیت، پێچەوانە پێداگریم لە سەر ئەوہیە با بە سنگی کراوە لە سەر فرانەیی زانری ئەدەب و شیعەر بنووسری و یان بە دواچوونی بۆ بکری و ھەرکەس پشک و داھینانی خۆی بخاتە سەر ئەو خوانە رەنگینە. بە لکوو کیشەیی من تەنیا بۆ «ھەژاری رەوش» و رەھاخواری و سەلیقەیی نووسین لە ساباتی زمان، ئەدەب و شیعردا دەگەریتەوہ. لە واقیعدا ئەرکی ھەر رەخنەگریکە کە ئاوپر لەم خەسارە بداتەوہ. ئەم وتارەش لەم یاسا بەدەر نییە، ئەو مافەیی بۆ ھەر رەخنەگریک رەخساندووہ؛ مادام رەخنەکەیی شەقڵی ھەلسەنگاندنی زانستی پێوە دیار بیت، بەبێ لیبوردن و چاوپۆشی کردن، بخریتە ژێر تیخی رەخنەیی بابەتیەوہ.

۲- مەولەوی و نالی؛ ھیمای دوو شیوازی جیاوازی شیعری کوردی

۲-۱- مەولەوی تاوہ گۆزی؛ ھیمای گێرەوہی زانای^۱ شیعری کلاسیکی گۆران

وہ ک پێشتر نووسیمان، بە تیکرا ئەدەبی گۆران خاوەن گەنجینەییەکی دیرینە و مەولەوی تاوہ گۆزیش شاعیریکی کاریزما و کاربەخشی مێژوویی ئەدەبی کورد بوو. بە گشتی و بە درێژایی تەمەن، تاییبەتەندیی ئەدەبییەکانی فۆرم و ناوەرۆکی شاعیرانی ئەم رەوتە بریتی بوون لە بەردەوامبوونی یەک لە دوا یەکی ھونەرسازە و مۆرکە ئەدەبییەکان (کیشی برگە، فۆرمی جووت سەروا/ مەسنەوی، روانگەیی غنایی و شیوہی دەربرینی یەکچەشن)، پەسەندی زەینی و زمانیی خوینەری ئاسایی و مامناوەندی و نوخبە، ساکاریی زمان، رەوانبێژی و روونبێژی لە تەشک و دلینەدا^۲. ئەم خسلەتانە لە لایەن نووسەری ئەم دێرانەوہ پێشتر لە ھوت قۆناغدا، پۆلینبەندی کراوە (محمدپور، ۱۳۹۲: ۲۱). لەم رەوتەدا، ئەو نەمامەیی کە لە شیعری ھورمزگانەوہ گۆپکەیی کردبوو و لە بیساراندا بوو بە باخچە و لە سەیدی دا رەنگالە بوو و لە مەولەوی دا گەیشتە سەمەر و پاش مەولەوی و ھەنووکەش لە بەھرە و داھیناندا. «مەلا محەمەد فکری (۱۳۱۰ کۆچی کردووہ)، شیخ محەمەد نەسیم مەردۆخی (۱۳۱۹ ک.م. کۆچی کردووہ) سەیی یاقۆی ماھیدەشتی (۱۳۲۶ ک.م.)، تاهیر بەگی جاف (۱۳۳۷-۱۲۹۵ ک.ه.)، مەلا حەسەن دزلی (۱۳۶۴-۱۲۷۵ ک.م.)، ئاغە عەنایەت (۱۳۳۵-۱۲۶۰ ک.ه.)، محەمەد ئەمین کاردۆخی، دانا ھورامی (۱۹۳۴-۱۹۷۹)؛ سەید تاهیر ھاشمی، شیخ ئەمین نەقشەندی (بیوہی)، عەبدوڵلا ئەقەدەسی (۱۴۰۶-۱۳۴۱)، مەلا عەبدولکەریم مودەررەیس، مەلا عەبدوڵلا کاتب (۱۴۲۵-۱۳۵۳ ک.م.)، مەلا سادیق نگلی (۱۳۴۵-۱۲۸۰ ک.ه.)، میرزای ھورامی، محەمەد فەھیم، یوسف رەسوول ئابادی (۱۳۸۷-۱۳۳۱ ک.ه.)، میرزا سەعدوللا ھەجیجی (۱۳۹۶-۱۳۰۲)، مۆمن یەزدانبەخش پاوہیی، سەعدی غەریبی و دەیان شاعیری تری پاش مەولەوی کە زۆربەیان لە کتیبخانەیی کوردیدا خاوەن دیوانی شیعرن.

^۱ راوی فاضل.

^۲ فۆرم و ناوەرۆک.

۲-۲- نالی؛ ئەندازیاری زمان و شیعی کرمانجیی ناوەراست و قۆناغیکی ههستیاری سیاسی-رۆشنبیری کورد

که باسی شیعی کلاسیکی کوردی ده کریت بی سێ و دوو یه ک لهو شاعیرانه به زهیندا تیده په ریت، نالی و شیعی نالی له بهر چاودا خۆ ده نویتنی. هۆی ئەم راستییی بی گومان ده گه ریتتهوه بۆ سه ر ئەو تایبه تمه ندییی ده گمه نانهی که هه ر شیعی نالی خاوه نیانه و له هه مان کاتدا به جوانکارترین شیوهی گونجاو له ده قه شیعییه کانییدا رهنگ ده داتهوه (یعقوبی، ۱۳۹۱: ۳۰). نالی شاعیریکی نوخبه، کاریزما و «گه وهی کورده و به دروستکه ر، بناغه دارێژ و داهینه ری قوتابخانهی شیعی کرمانجیی ناوه راست ناوزده کراوه» (عه بدوللا خدر مه ولوود، ۲۰۰۷: ۱۹). «جی ده ستی ئەو شاعیره به سه ر پانتاییه کی گه وهی شیعی کوردی و قۆناغی خۆیدا به روونی دیاره، یان به واتایه کی تر په نگرێژ و بونیاتنه ری ریبازی کلاسیزم بوو له شیعی کوردیدا» (ره ئوف عوسمان، ۱۳۹۱: ۱۳۸). زۆربهی شاعیرانی کلاسیکی سه ر به قوتابخانهی سێ کوچکهی بابان لهو بلیمه ته کاریگه رییان وه رگرتوه و به م له ونه شیعی کلاسیکی سۆرانی بووه خاوه ن ناسنامهی شیعی خۆی. ئەمه به شیک لهو شاعیره ناسراوانه ن که له سه رده می نالی یان پاش نالی خاوه ن به رزه دیوان بوون: سالم (۱۸۶۶-۱۸۰۰)، کوردی (۱۸۴۹-۱۸۰۹)، مه حوی (۱۹۰۴-۱۸۳۰)، حه ریق (۱۹۰۷-۱۸۵۱)، ئەده ب (۱۹۱۲-۱۸۵۹)، حه مدی ساحیب قه ران (۱۹۳۶-۱۸۷۶)، حاجی قادری کۆبی، ناری (۱۹۴۴-۱۸۷۴)، زیوه ر (۱۹۴۸-۱۸۷۵) پی ره میژد (۱۹۵۰-۱۸۶۷)، ئەحمه د موختاری جاف (۱۹۳۵-۱۸۹۷) شیخ ره زا (۱۹۰۹-۱۸۳۵)، فایق بیکه س (۱۹۴۸-۱۹۰۵) و ده یان شاعیری تر. بۆ ئەوهی باسه که به لگه مه ند^۱ ئاراسته بکه ین، سه ره تا چه ند پر سیک ده ورووژینین:

۱- قوتابخانهی شیعی نالی له چ هه لومه رجیکدا سه ری په لداوه و چۆن بوو به ناخیزگه ی دره وشانه وهی به شیک له جوغرافیای زمان و شیعی کلاسیکی کوردی و کاریگه رییی کانی له سه ر شیعی کرمانجیی ناوه راست چی بوون؟

۲- له شیعی هه ورامیدا، ئەو نه مامه ی له هورموزگانه وه سه ری هه لداوو و له مه وله ویدا گه یشته لووتکه، ئایا پاش مه وله وی له به خشه نده بی ده که ویت یان ده پوو کیتته وه؟

۳- بۆ کۆر په له ی نوێخوازی شیعی کوردی کرمانجیی ناوه راست و شوێشه مووسیقییه که ی عه بدوللا گۆران، باوکی شیعی نوێی کوردی، له سینگی شیوازه ئەده بییه که ی نالی- پاش نالی گۆچ نه کرا؟

۴- له هه مان کاتدا، ئەی بۆ فه لسه فه ی نوێخوازی گۆران له جه رگه ی قوتابخانهی شیعی هه ورامیدا، رسکا و پاشان تیئۆریزه و فراژوی بوو؟

له درێژه ی ئەم وتاره دا هه ول ده ده م، به و پر سانه وه لام بده مه وه:

هه ندی به لگه ی میژوو یی- ئەده بی وا دینه گو که بزووتنه وه ی نالی و په وتی شیعی کرمانجیی ناوه راست هه لقو لاوی سه رده میکی هه ستیاری سیاسی- ئەده بی بۆ ره وانده وه ی ده سه لاتی

میرنشینى ئەردەلان و مەملانى لە گەل شاعیرانى ھەورامى بوو. پێش نالی زەمىنەپەکی دەسەلاتى سیاسى و نويسارى، زال نەبوو تەنیا دياردەپەکی فەرھەنگى و کە لە پووریکى دەمبێژى ناوچەپى دەورى ھەبوو. بەم بۆنەو ناتوانین بلیین شیعری کوردی سۆرانى لەم سەرۆبەندەدا، وە ک رەوتیکى بناغەدار و خاوەن رېباز، خۆى نواندبیت، ئەگەریش ھەبوو مەحالى و زارەکی بوو و دەقیکی نووسراو نەبىندراو کە لەم بارەو بەرچاو و بەلگەئامیز و باوەرپیکراو بیت. وە ک لە سەرچاوە کاندای ئامازەپى کراو کە «قوتابخانەى نالی کە لە نیوہى یە کەمى سەدەى نۆزدەھەم لە سلیمانى پەیدا بوو، ئەدەبیکى بەرزى گۆرانزەمین یا ھەورامى لە ناوہو بوو، ئەم بزووتنەو تازەپە دەستى بەو کردبوو، جیگە بە ئەدەبى تەمەن ھەزارسالەى گۆرانزەمین لەق بکات. بەم جۆرە، شیوہى کرمانجى ناوہراست وە کوو زمانیکى رەسمى میرنشینى سلیمانى پەیدا بوو و بەرەبەرە جى بە شیوہى گۆران / ھەورامى تەنگ دە کرد و بەم رەنگە لە سەر حسیبى «لاواز بوون و نەمانى دیالیکتى گۆران بوو» (خەزەندەر، ۲۰۰۳: ۶). نالی لە ناو شاریکى تازە پایتەختى وە ک سلیمانى و ناوہندى دەسەلاتى باباندا دەژیا، کە لەو کاتەدا ھەر نزیکەى چل بو پەنجا سالتیک دەبوو دروست کرابوو، «دەبوو نالی بە گیانى تازە و شارستانیانەى ئەم پایتەختە تازەپە، کە لە دیدى نالییەو تاقانە میرنشینى قەومى داھاتووی نالی بوو، ئەدەب و فەرھەنگیکى تازەش لە گەل خۆیدا پێشکەش سەردەمە کەى بکات» (مەمەد حەمە باقى، ۱۳۹۱: ۱۳۸). شیخ رەزای تالەبانى لە قەسیدە بەناوانگە کەیدا ئیشارە بەو پایتەختە تازە دەکات و دەئیت:

لە بیرم دى سولەیمانى کە دارالملکى بابان بوو

نە مە حکوومى عەجەم، نە سوخرە کیشى ئالى عوسمان بوو

(خەزەندەر، ۲۰۰۳: ۱۳)

نالی لە روانگەى ھەلسەنگاندنى بى سنوورى دیالیکتى ناوچە کەى خۆپەو، پى وابوو توانای تەقاندنەوہى زۆرى لە ھەناوى خۆیدا ھەلگرتوو (مەمەد حەمە باقى، ۱۳۹۱: ۲۳۶-۲۳۵). بو بە کردە کردنى ئەم تیزە ھزریبە، پشت بە ھۆنەى شانازینامە (مفاخرە) دەبەستى کە دلیا بوو توانای تەقاندنەوہ و -ھىژمونى زۆرى لە ھەناوى خۆیدا ھەلگرتوو و لە لایە کى ترەو دەرکیشى بە ھەبوونى دەسەلاتى میرنشینى ئەردەلان و شاعیرانى ھەورامى کردبوو و لە ھەولیکى فەرھەنگى و زمانیدا بوو بو ئەوہى کە ئەو دەسەلاتە سیاسى - ئەدەبىیە کە لە میژە سەقامگرتنى بەخۆپەوہ بینى بوو، لە ئەردەلان و گۆران بسینیتەوہ و ھەم وینای ھىژمونى سیاسى و دەسەلاتداریبەتە بە بابانەکان بەخشى و ھەمیش دیالیکتى سۆرانى ناوچەى سلیمانى ببووژینیتەوہ و بازنەى جوغرافیاکەى بەر بلاوتر بکات، بوپە بە ئاگایى و شارەزاییەوہ، وە ک شاعیر و بکەریکی وریا و زیرە ک^۱، زانیوہ لەم نیوہندەدا، چۆن کایە زمانى و نیشانە ئەدەبىیەکان بو ئامانجەکانى بە کار بەھینیت و بیانقوسیتەوہ. لەم بەیتەدا:

^۱ فاعل شناسای ھوشیار و زیرک.

کەس بە ئەلفازم نەلی خۆ کوردییە، خۆکردییە

هەر کەسی نادان نەبی خۆی تالییی مەنادە کا

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۰۷)

لە تێهزربینی نووسەری ئەم دێرانەدا، یە ک لە تەئویل و کردنەوێی رەمزی ئەدەبیی ئەم بەیتە ئەوێه: نالی هۆشیارانە لە فزی جیناسی لیکدراوی «خۆ کوردی، خۆ کردی» ی بە کار هیناوه. دیوی خۆکردی نیشانەیه ک بۆ وینای بەرجەستەکردن، هەلاوێردن و بەدەسەلات کردن لە روانگە ی داھینانە ی هونەری-زمانی خۆیەو و دیوی «خۆ کوردی» یش نواندن و ئانالیزکردنی باقی شیوەکان لە زمانی کوردیدا، کە جوړە نرخاندن و جەختاندنیک ی شاعیرانە یە بۆ داھینکردنی مەبەستی خوازراو و بەھێژمونی کردنی دەسەلاتە هونەرییە کە ی.

لە پیناو درەوشانەوێ بزووتنەوێکەیدا، لە ماوەیەکی زۆر کورت و چاوەروان نەکراودا، توانی سنوور و جوگرافیای دیالیکتە کە ی بەخیرایی بەرفراوانتر بکات و وە ک ئاگر و پووشوو، بە ناوچەکانی گەرمیان و کوێستان و موکریان و ئەردەلاندا بتهنیتەو، کە ئەم کارە، لە هەمان کاتیشدا و بە تێپەربینی رۆژگار، بوو مایە ی تەنگ پێھە لچینی دیالیکتی گۆران، کە راستەوخۆ، سنووری لە گەل سنووری ئەم دیالیکتە تازە و گورجەدا تیکەل و هاوبەش بوون (محەمەد حەمە باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). لە شیعریکی فەخرنامێدا بە زمانی ئیھام و توانج ئاماژە ئەدات بە نمانای ئەم دەسەلاتە زمانی- ئەدەبییە و ئەلی ئەمرۆ دیوانی حوکمرانیم ھە یە و حوکمی ئەم سی ولاتە ی لیوێ ئە کە م:

فارس و کورد و عەرەب ھەر سیم بە دەفتەر گرتوو

نالی ئەمرۆ حاکمی سی مولکە دیوانی ھە یە

(نالی، ۱۳۶۳: ۵۷۷)

پیشتر نالی ئەم کۆسپە ی لە ناواخی ئەدەبە کەیدا دەرک کرد بوو کە بە پێچەوانە ی تیکرای شاعیرانی پیشینە ی نیشتمانە کە ی خۆی و شاعیرانی نەتوێ درواسیکانیەو، کە ھەموویان لەبەر کلاورپۆژنە ی گەنجینە و خەرمانی بەپرشت و دەولەمەندی پیشینە ی خۆیانەو پێگە یشتوون و درەوشاوەتەو، بەلام نالی و قوتابخانە ی شیعری کلاسیکی کرمانجیی ناوہراست، بە تەنیا و بەبی پشتیوانیی گەنجینە ی کە دەولەمەند و بەبی دووبارە کردنەوێ تاقیکردنەوێ شیعری پیش خۆی، بەلکوو لە ناو فەرھەنگیک ی ھەزار و زمانیک ی دیالیکتدا، سەری ھەلداو و درەوشاوەتەو (محەمەد حەمە باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). لە ھەمان کات و سەردەمدا شیعری ھەورامی دوختیکی تری ھەبوو؛ حوزووریک ی جەوھەری سەقامگرتوو و درێزخایەن و نەپساو. تیکستی شیعری گۆران کۆنترین تیکستە لە ئەدەبی کوردیدا، یا خود بە واتایە ک ی تر دەتوانین بلین سەرەتای میژووی ئەدەبی کوردی بە شیعری گۆران دەستی پێ کردوو. ھەندێ لە دیالیکتەکان، وە ک دیالیکتی کرمانجیی ژووروو، چەند سەدە یە ک دەبوو لە دوا ی درەوشانەوێکانی مەلای جزیری و ئەحمەدی خان یەو، ئیتر پردی پێوھندی و داھینان و بەخشینی لە گەل خۆینەراندا پساندبوو. لەبەر ئەو تەنیا دیالیکتیک ی بەردەوام و زیندوو،

کە نزیكەى شەش سەدە دەبوو، ئەدەبى پى دەنووسرا، بە تەنیا ھەر دىالېكتى گۆران بوو، كە ئەم دىالېكتەش لە سەردەمى نالیدا، لە جوغرافىايەكى يەكجار بەر بڵاوى ناوچەكانى كرماشان و ئەردەلان و موكریان و شارەزور و كەركووكدا، لە لووتكە و درەوشانەو و داھینان و بەخشیندا بوو (۲۳۵).

۲-۳- زمانى ناچىدى شىعر و مەملانىي بەرچا

لە لایەن شاعىرانى رىبازى سى كوچكەى بابانەو، چەكى شىعرى تەوساوى و دركەدار، مىكانىزمىكى بەھىز بوو بۆ مەملانىي سىاسى-ئەدەبى لە گەل دەسەلاتى ئەردەلان و شاعىرانى ھەورامىدا. نالى لە ژىر كاریگەرىي ئەم ھەولانە و قوول كەردنەوھى دژخوایى سىاسى و ئەدەبى و خەست كەردنەوھى دۆزەكان، قەسیدەيەكى خەونامەى بۆ مەستوورەى ئەردەلانى (۱۲۶۴-۱۲۲۰ ك.م.) نووسىو و بە زمانى چىزدارى لاقرت، لۆمە و تەشەرەو، مەبەستەكانى خۆى بۆ رەخنە و لاوازاندنى كەسایەتییى تاكى ئەو شاعیرە دەربریو. ئەمە لە لایەكەو لەو مىرنشینەدا بەلگەيەكە بۆ كەسیتی بەرز و بەدیارى مەستوورە و لە لایەكى دیکەشەو، خەست كەردنەوھى وینای مەملانىي سىاسى و ئەدەبىيە لە گەل بنەمالەى ئەردەلان و سەرچەم قوتابخانەى ھەورامى:

مەستوورە كە ھەسناو و ئەدبىيە بە ھىسابى

ھاتە خەوم ئەمشەو بە چ نازىك و عىتابى

(نالى، ۱۳۶۳: ۶۰۳)

سالم، شاعىرى گەورەى سەردەمى بابانەكانىش (۱۸۶۶-۱۸۰۰ ز)، كاتىك عەبدوللا پاشاى بابان لە قوستەنتەنيەو دەگەرتەو بۆ عىراق، بۆ پىرۆزبايى، قەسیدەيەكى ستایشى ۴۲ دىرى بە مەتلەعى «تیرۆش دەى مە گوزەشت و عەھدى نەيسان ھاتەو»، لە وەسفیدا نووسىو و لە بەیتىكى تەوساويشدا، دیاردەى مەملانىي، ئاوا خستوو تە روو:

كەر و فەر با كەم بكا والى بە فەوجى چىش كەرۆ

پووشتەندى لەشكرى وەندات و جافان ھاتەو

(سالم، ۲۰۱۵: ۸۴۰)

بارى واتاناسى و تاوتویى نیشانەكانى ئەم بەیتە و پىشان دەدات كە والى، حاكىمى ئەردەلانە و چىش كەرۆش شاعىرانى ھەورامىن و لەشكرى وەندات و جافانىش دەربارى بابان و سەرچەم ئەو رىچكە ئەدەبىيە دەگرتەو. سالمى شاعیر لەم بەیتەدا لە ئاوابوونى دەسەلاتى ئەردەلان و كزبوونى شىوھى ھەورامى ئەدوئى و بە لەحنىكى پالەوانى،^۱ موزدەى ھاتنەوھى ھىمای لەشكرى ئەمارەتى بابان و برىسكانەوھى شاعىرانى ئەو دەسەلاتە دەدات. ئەمە لە نەرىتى ئەدەبى و چەشنە ئەدەبىيەكاندا «مفاخرە، شانازى كەردن بە شىعرى خۆ»ى پى دەلین كە لە ئەدەبى گەلانى تریشدا زۆر باو بوو. لەم بۆچوونەو شاعیر بە لەحنى ئەدەبى و بەكارھىنانى دەستەواژەى فەخرنامىز، لە

^۱ مفاخرە، رجز.

مه‌به‌سته که زیده‌رۆبی ده کات و خۆی بهرز و سه‌رکه‌وتوو و ئەویدی نه‌وی و شکست خواردوو پیشان ده‌دات. ئەم چه‌شنه ئەده‌بیه سه‌ره‌تا له شیعری عه‌ره‌بدا سه‌ری‌هه‌لداوه و له ئەده‌بی فارسی له لایه‌ن خاقانی و نیزامی، شاعیرانی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی مانگی، په‌ره‌ی پێ‌دراوه و ئەم‌جار له شیعری کوردیشدا کاریگه‌ری داناوه و له دیوانی نالی و باقی شاعیرانی هاومه‌به‌ست له شیعری کلاسیکی کرمانجیی ناوه‌راسته‌دا ئەم چه‌شنه ئەده‌بیه به‌خه‌ستی به‌رچاو و به‌دیاره.

شیر و نه‌ریتی ئەده‌بیه گۆران له‌و ده‌مه‌دا خاوه‌ن دیارده‌یه‌کی ئەده‌بی و رۆشنیری چه‌سپاو بووه و سالم-یش له پێناو مملاتی ئەده‌بیدا، به‌ته‌وسه‌ زمان وشه‌ی فه‌وجی بۆ به‌کاره‌یناون، فه‌وجیش توخمی‌کی سه‌ربازی و به‌شیکه له هیزی سوپا، که‌واته مه‌به‌سته‌که‌ی ئەم دوو بژارده‌ بووه: یه‌که‌م ئەوان به‌شیکن له هیزی سه‌ربازی ده‌سه‌لات سه‌ر به‌کاسیتی ئەرده‌لان و قاجاره‌کان نه‌ک شاعیر، دووه‌م سووک‌نیشان‌دان و بێ‌بایی کردنیان که ئیتر والی که‌متر شانازیان پێوه‌بکات. به‌بۆچوونی نووسه‌ری ئەم دێرانه، به‌کاربردنی ئەم نیشانه‌که‌ له‌ که‌ر و فه‌ر، والی، فه‌وج، له‌شکری وه‌ندات و جافان که توخم‌که‌لین بۆ سوپا و هیزی سه‌ربازی به‌کار ده‌برین، شاعیر ویستوو‌یه به‌رجه‌سته‌یان بکاته‌وه و پێوه‌ندیان بدات به‌ ده‌سه‌لاته‌وه و شان و شکۆ و هه‌مه‌نه‌ی ئەده‌ب و شیعری هه‌ورامیه‌ی ئەو ده‌مه‌ دابه‌زینی و به‌شکست‌خواردوو له‌قه‌لمیان بدات و له‌ به‌رامبه‌ریشدا زایه‌له‌ی شیعری سۆرانی به‌رز بنوینی و ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌وایی بۆ بابانه‌کان بچه‌سپینی. ئەمه له‌ کاتی‌کدا یه‌که‌م ئەوا هه‌لۆیستی‌کی ته‌وساوی له‌ قوتابخانه‌ی شاعیرانی هه‌ورامیه‌ به‌رامبه‌ر به‌ شاعیرانی بابان و ده‌سه‌لاتدارانی ئەو می‌رنشینه‌ شک‌ناهین. له‌م سووچه‌نیگاوه، ره‌نگه ئەم گوزاره له سه‌قامگرتوویی ئەم ره‌وته، متمانه به‌ خۆ و ته‌نیا به‌ داهینانی نابی ئەده‌بی (شیر بۆ شیر) و له هه‌مووی گرنگر پارێز له هه‌ر چه‌شنه دووبه‌ره‌کی سه‌رچاوه‌ بگریت.

۲-۴- عه‌بدوڵلا گۆران و پشت‌به‌ستن به‌ گه‌نجینه‌ی دێرین و شو‌رشیکی سه‌رده‌میانه‌ی ئەده‌بی

وه‌ک پێشتر باس‌مان کرد، گه‌شه‌ی ئەده‌بی کلاسیکی نالی و شیوازه ئەده‌بیه‌که‌ی (ئوسلووبی عه‌رووز و فۆرمی زالی غه‌زه‌ل و قه‌سیده) پاش نالی نه‌یتوانی کاریگه‌ری ئەوتۆ دابینی به‌سه‌ر زه‌مینه‌ی تازه‌گه‌ری و نوێخوازی شیعری پاش خۆیدا، به‌لام به‌گه‌شتی کاریگه‌رییه ئەده‌بیه‌که‌ی نالی له ژيانده‌وه و هۆزانه‌ی زمان و ئەده‌ب و رووناکبیری کوردیدا^۱ به‌رچاوه و نکوولی لێ‌ناکریت. ئەگه‌ر وه‌ک خالیکی شیوازناسانه‌ی به‌راوردی سه‌یری ئەم کاریگه‌ریانه‌ بکه‌ین، ناهاوسه‌نگیه‌ک نیوان شیوازه ئەده‌بیه‌که‌ی نالی و مه‌وله‌وی و قوتابخانه‌ی شیعری هه‌ورامیدا ده‌بینین که له‌ درێژه‌ی باسه‌که‌دا وردتر شه‌ن‌وه‌که‌وی ده‌که‌ین.

له شیوازی ئەده‌بیه‌ی هه‌ر ره‌وته شیعری‌کدا، هه‌ناسه‌ی به‌رده‌وام و سامانیکی به‌پیزی درێژخایه‌ن و حوزووری یه‌ک له‌ دوای یه‌کی هونه‌رسازه‌کان^۲ و مۆرکه ئەده‌بیه‌کان، خالی سه‌ره‌کین بۆ کاریگه‌رییه‌کانی پاش خۆی. که‌چی پێش نالی، شیعری کوردیه‌ی کرمانجیه‌ی ناوه‌راسته له‌م بواره‌دا

^۱ رستاخیز زبان و ادب و فرهنگ کردی.

^۲ تکرار و توالی هنرسازه‌ها در شعر.

قوتار بووه له ره‌وتیکی ئە‌ده‌بیبی خۆ‌مالی و ده‌قه‌کانی تاپۆ‌کراو و به‌رچاو نه‌بوون و وینای به‌ریزی فره‌پاتیی ئە‌و فۆرمانه‌ش که شی‌عریان پی و تراوه‌ته‌وه له ژێر کاریگه‌ری و کاردانه‌وه‌ی ئە‌ده‌بی ده‌وربه‌ردا بووه و که‌چی ته‌نیا دووباره‌ کرانه‌ته‌وه. نیما یوشیج (۱۲۷۶-۱۳۳۸ ک.و)، به‌ پشت به‌ستن به‌ یاسای گۆرانکاری و هه‌بوونی گه‌نجینه‌یه‌کی درێژ‌خایه‌نی ۱۰۰۰ س‌ال‌ه‌ی ئێ‌ران، ده‌ستی کرد به‌ تازه‌گه‌ری له شی‌عری فارسیدا و چه‌ندین ره‌هه‌ندی به‌ دووی خۆیدا هێ‌نا. نیما سه‌ره‌تا ده‌ستی به‌ وتنی شی‌عری ئە‌وسایی کرد و پاشان به‌ دانانی شی‌عری «ئه‌فسانه» پردیکی ئە‌ستووری نیوان شی‌عری ئە‌وسا و ئیستای فارسی دروست کرد و به‌م شی‌وه‌ بوو به‌ باوکی نوێ‌خوازه‌کان و هه‌میش‌ خاوه‌ن سامانیکی ده‌وله‌مه‌ندی شی‌عری سه‌رده‌م و شی‌عری هاوچه‌رخ‌ی فارسی که له‌م باره‌وه و له‌مه‌ر کاریگه‌ریی ئە‌م شاعیره‌وه کۆبه‌لێ‌نیک هه‌یه و هه‌موویان دانی‌پیدا ده‌نێن و وه‌ک باوکی شی‌عری هاوچه‌رخ‌ی فارسی ناوی ده‌رکردوه.

وه‌ک نووسیمان، سه‌ره‌له‌دانی نالی-ش، خۆی له‌ خۆیدا و به‌پیتی ئە‌و ئامانجانه‌ که پێ‌وه‌ کران ده‌سه‌که‌وتیکی تازه‌ بووه‌ بۆ ده‌ره‌وشانه‌وه و به‌رده‌وامی‌تی زمان و ئە‌ده‌ب و رۆشنی‌ری کوردی کرمانجی ناوه‌راست و ته‌نانه‌ت سه‌رجه‌م نه‌ته‌وه‌ی کورد. ده‌سه‌له‌تیک‌ی تازه‌ که له‌م دوو سه‌د س‌ال‌ه‌ی دواییدا، تۆز و گه‌ردی که‌له‌که‌بووی دێ‌رینه‌ و زۆری له‌ سه‌ر خۆی ته‌کاند و وه‌ک دیالیکتیکی شی‌وه‌یه‌ گه‌رتووی هاوچه‌رخانه‌ هاته‌ کایه‌وه (محهمه‌د حه‌مه‌ باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). واته‌ هه‌وله‌که‌ی له‌ پێ‌ناو ده‌رک به‌ ده‌سه‌له‌تیک و پێ‌داویستی پایته‌ختیک‌ی تازه (۲۳۵) بۆ ته‌نگ هه‌لچین به‌ قوتابخانه‌ی زیندوو و سه‌رده‌میانه‌ی فه‌وجی چیش که‌روو! له‌ پایته‌ختی ئە‌رده‌لانه‌کاندا، ده‌ره‌وشایه‌وه و ته‌نانه‌ت هۆگر و راهاتووی ئە‌م جۆره‌ شی‌عه‌ش غه‌زه‌ل نه‌بوو، ژماره‌یه‌کی زۆر که‌می توێژیک‌ی تایبه‌تی خۆینده‌وارانی‌ش تێ‌ده‌گه‌یشتن (۲۳۶). بۆیه‌ له‌ سووچه‌نیگای نووسه‌ری ئە‌م دێ‌رانه‌وه له‌ سه‌ر بنه‌مای قابیلیه‌ته‌کانی فۆرمی شی‌عری و کاریگه‌رییه‌کانی ئە‌م رێ‌بازه‌دا، پاش نالی گۆرانکارییه‌کی تازه، نامۆ و فۆرمیک‌ رووی نه‌داوه، ئە‌گه‌رچی دانانی شی‌عری کوردی کرمانجی ناوه‌راست به‌ غه‌زه‌ل له‌ روانگه‌ی خودی نالییه‌وه به‌رچاوه‌ و ئە‌م جۆره‌ ئوسلووبه‌ (غه‌زه‌لی عه‌رووزی) به‌ ته‌بعیک‌ی شه‌که‌ربار و داهینانیک‌ی شازی ده‌زانیت بۆ شی‌عری کوردی کرمانجی ناوه‌راست و پێ‌ی وا بووه تا ئیستا بۆ که‌س نه‌لواوه‌ که ئە‌م شی‌وه‌ بکاته‌ ده‌ستمایه‌ی داهینان له‌ سلووک‌ی دابه‌زاندن و ئە‌زموونی شی‌عه‌ردا و وه‌ک خالیک‌ی داهینه‌رانه‌ دایناوه‌:

ته‌بعی شه‌که‌ر باری من، کوردی ئینشا ده‌کا

ئیمتیحانی خۆیه‌ مه‌قسوودی له‌ عه‌مدا وا ده‌کا

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۰۶)

نالی شاره‌زووری له‌و به‌یته‌دا، خۆی به‌یه‌که‌م ره‌نگرێژ و بویری ئە‌م چه‌شنه‌ هۆنینه‌وه و هه‌میش‌ دانه‌ری هه‌موو داهینانیک‌ له‌ شی‌عری کلاسیکی کرمانجی ناوه‌راست ده‌زانیت (کوردی ئینشا ده‌کات)، که‌ نکوولی لێ‌ نا‌کریت. شی‌عری هه‌ورامیش له‌ ره‌وتی خۆیدا تاک‌وترووک نه‌بی‌ت، به‌ زنده‌اتی به‌رزه‌وه و وه‌ک نۆرمیک‌ی ئە‌ده‌بی و ئە‌زموونیک‌ی به‌رچاو، قه‌ره‌ی ئە‌م ئوسلووبه‌دا (غه‌زه‌ل و قه‌سیده‌ و دیارده‌ی عه‌رووز) نه‌چوووه و له‌ شی‌عری کوردیدا بۆشایی هه‌بووه، بۆیه‌ قه‌سیده‌ و غه‌زه‌لی

عهرووزی بۆ نالی و سهردهمی خۆی له شیعرى کلاسیکی کوردیی ناوه‌نیدیدا دیارده‌یه‌کی شاز و داهینانیکى تازه دیته به‌رچاو، بى گومان یه‌که‌م ئیتمیحانکه‌رى ئەم ریبازه‌ش بۆ نالی چه‌سپاو و ده‌سته‌به‌رکراو، ده‌نوینیت.

به‌پى ئه‌زموونى گهلانى تر، عه‌بدوڵلا گۆران (۱۹۶۲-۱۹۰۴ ز.) باوکی شیعرى نوێ، له‌سه‌ر ده‌رك به‌به‌رپرسياره‌تیی سهرده‌میانه و پشت‌به‌ستن به‌ درێژه‌هه‌ناسه‌یی زمان و ئه‌ده‌بى خۆمآلی و کیشى نه‌ته‌وه‌یی په‌نجه (کاکه‌ی فه‌للح، ۱۹۷۸: ۳۴)، چاره‌ی نه‌بوو که ئه‌و ریبازه و تازه ئه‌زموونکراوه‌ی نالی بباته ژیر پرسياره‌وه و پى‌وايیت ئه‌و توخمه‌ ناكوردیانه (پیکهاته‌ی موسیقای ده‌ره‌کیی عه‌رووزی، فۆرمی ئاسۆیی غه‌زەل، تاک‌وشه، وشه و ده‌سته‌وشه‌ عه‌ره‌بیه‌کان) هه‌چیان ته‌با له‌گه‌ل رۆحی ناخۆئاگا و هه‌ناسه‌کانی راهاتوو و رابردوو شیعرى میلی گونجاو نین (۳۴) و له‌م نیه‌نده‌دا هه‌ست به‌ بۆشاییه‌ک ده‌کات و ژیرانه‌ش بادانه‌وه ده‌کات بۆ گه‌نجینه‌ی موسیقای شیعرى هه‌ورامی و له‌ ئه‌و ئامیزه‌دا ئۆقره و ئاسووده‌یی به‌خۆوه ده‌گریت. پاشان به‌ ره‌چاوکردنی باقی دیارده‌کانی نوێخوازی فه‌جرى ئاتى و ره‌هه‌نده‌ تازه و سهرده‌مییه‌کانی شیعرى تورکی و ئوروپایی، پیکهاته‌ی شیعرى کلاسیکی کوردیی ناوه‌راست ژیروروو ده‌کات و سه‌رله‌نوێ بینایه‌کی شه‌کیل و تازه‌ بونیات ده‌نیته‌وه. خۆی له‌م باره‌وه ده‌نووسیت:

شیعره تازه‌کان به‌ وه‌زنى په‌نجه هه‌له‌ستراون، که هه‌رچه‌ند شیعر دۆسته‌کانی کۆن به‌ خۆینده‌وه‌ی رانه‌هاتوون، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌زنى تايه‌تى نه‌ته‌وه‌ییمانه و له‌گه‌ل خه‌سائیسی زمانه‌که‌مان چاتر ریک ئه‌که‌وى، به‌ پى‌ویستم زانى، له‌ ماوه‌ی ته‌قه‌لاى ئه‌ده‌بى خۆما، رۆژه‌رۆژ به‌ره‌و لایه‌نى به‌کاره‌ینانى ئه‌م وه‌زنه‌ بچم، تا له‌م چهن ساله‌ی دواییدا وه‌زنى عه‌رووزم به‌ ته‌واوى و لام وایه‌ به‌ ئیجگارى، به‌ره‌للا کرد، مه‌گه‌ر پى‌ویستیکی هانده‌رى تايه‌ت روو بدات (گۆران، ۱۹۷۱: ۱۲).

له‌ روانگه‌ی نووسه‌ر و توێژه‌ر، به‌ختیار سه‌جادی-یه‌وه: «شیعرى نوێی کوردی، خالی پیکه‌گه‌یشتنی دوو سامانی گه‌وره‌ی شیعرى کلاسیکی کوردیه‌ی که بریتین له‌ دوو نه‌ریتی گۆران و کرمانجی ناوه‌راست ... ئه‌م خاله‌ به‌ یه‌ک گه‌یشتنه‌ش شیعرى دوو شاعیری گه‌وره‌ی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، مه‌وله‌وى کورد و نالی، له‌قه‌له‌م ده‌دریت» (سه‌جادی، ۱۳۹۷: ۲۲۷). به‌ واتایه‌کی تر، له‌ لایه‌که‌وه پیکهاته‌ی شیعرى عه‌بدوڵلا گۆران له‌ سه‌ر کیشى برگه‌یی و خۆمآلی دارپژراوه و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ده‌برینی له‌ توخمه‌ زمانیه‌ییه‌کانی زاری ئه‌ده‌بى کرمانجی ناوه‌راست که‌لکی وه‌رگرتوه.

من ئه‌م هه‌له‌سه‌نگاندنه‌ ئه‌رینی ده‌نرخینم و له‌م وتاره‌شدا وه‌ک خالیکی ئیجابی هاتووه‌ ئه‌نجام و پینداگرى له‌سه‌ر کراوه. به‌لام پى‌ویسته‌ هه‌وله‌ نوێخوازییه‌که‌ی عه‌بدوڵلا گۆران وه‌ک قه‌زییه‌یه‌کی دیالیکتیکی و چه‌ندلایه‌نه‌ بخریته‌ به‌ر باس و شوڤه‌ی کرداری و په‌رچه‌ کردارییه‌وه:

یه‌که‌م: کرداری ده‌ربرین؛ گۆران خواستی نوێ کردنه‌وه‌ی شیعرى به‌ زمانى یه‌که‌م و دایکی خۆی ده‌ربریه‌وه، واته‌ دیارده‌یه‌کی سروشتی و ئیجابیه‌.

دووهمه‌م: په‌رچه‌ کرداری وه‌لاوه‌نان؛ گۆران له‌ پیکهاته‌ی کیش و موسیقای شیعرى عه‌رووزی زمانى یه‌که‌م که به‌ دیارده‌یه‌کی ده‌ره‌کیی ده‌زانیت، داده‌برى و له‌ کیشى برگه‌یی شیعر و روونبیرى زمانى دووهمه‌م، کاریگه‌ریی وه‌رده‌گریت.

سپهەم: خالی پینکەیشتن؛ نوئ کردنەوہی شیعی کوردییە کہ دەرەنجامی ھەول دان و سلووکى ئەدەبىی گۆرانە، وەرگرتەن لە زمانى دووھەمدا.

دواتر خالی پینکەیشتنى پرۆسەى نوئ کردنەوہى عەبدوللا گۆران دەبیتە وینای دینامیزمیک و بەلگەبەکی کارا بو دەرکەوتن، درێژەدان و دەرەوشانەوہى قابیلیتەکانى شیعی ھەورامى پاش مەولەوی و ھەنووکە و ولامیک و پەرچە کرداریکی ئەدەبى بو ئەوانەى پینان وایە پرۆسەى گەشەى ئەدەبى نالی، شیعی کوردی ھەورامى، مەولەوی و پاش مەولەوی تواندەوہ. وەک نامازمان پیندا ئەوہش مەسەلەى بەکارھینانى کیشى پەنجەبى کہ رووداویکی پەسەنى کۆن بوو و لەگەڵ جەوھەرە بزاتەکانى شیعەر بە واتای میللى دەگونجا. بەلگەش بو ئەم راستییە، تیکرا ھەموو شیعرەکانى مەولەوی و بەرھەمى ئەو شاعیرانەبە کہ بە لەھجەى ھەورامى و لە سەر کیشى (۵+۵) شیعیان ھۆنیوہتەوہ، وەک گۆرینیکى بنەرەتى و شورشیکی سروشتى و ئیقلىم گر و سەرکەوتووی موسیقای کوردى لە ھەرروزوہ بو کیشى رەنگاوپرەنگى خۆمالى (کاکەى فەللاج، ۱۹۷۸ : ۳۵-۳۴). لێرەدا گۆران پەى بەم راستییە بردبوو کہ ئەفاعیلە ساواھەکانى ھەرروزى لەمێژە لە شیعی فارسى و ھەرەبیدا باو بوو، ئیتر رەوشیکى بى سوود بەئەژمار دەھات و خەریک بوو لە قوناغەکانى دواییدا دەخرایە پەرەوێز و ھەلاوێردنى ئەدەبىیەوہ. ئەمە لەرووی گۆرینى موسیقا و سەربەستى شاعیر و دەرپینى ھەست و خواستەکانى شاعیرییەوہ بايەخیکى بنەرەتى بوو بو عەبدوللا گۆران، و خۆى لە خۆیدا بوو بە شورشیکی گەرەى موسیقا و تازە کردنەوہى ھونەرسازى کیشى شیعی کوردى.

۲- ۵- عەبدوللا گۆران و لادان لە توخمى باو و ھەول بو تەر و پاراویتییى زمانى شیعەر

نالی لە فۆرم و کەرەسەى زمان و پینکەتەدا، زۆرتر لە رەگەزەکانى زمانى ھەرەبى و تەنانەت فارسى کاریگەری وەرگرتووہ. لە دەقەکانیدا پتر لە سەدى ھەشتای توخمە زمانییەکانى، راستەوخۆ وەرگرتەن لە زمانى ھەرەبى، ئەمەش بى ئەوہى لە نرخناسى، کەشف، داھینان و سلووکى ھونەرى و شاعیرانەى نالی کەم بکاتەوہ، وەک راستییەكى نیشانەناسى، لە دووتۆى پینکەتەى دیوانەکەیدا ئەم دیاردە بە روونى و زەقیتى تەواو خەمڵینراوہ. لەم بەیتەدا زۆربەى وشە سەرەکییەکان ھەرەبى رووتن:

ظاہیر و باطین لە سەر لەوحى حەقیقەت یا مەجاز

ئاشناى سیررى قەلەم بى، غەیری نالی کەس نەما

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۳۱)

یان ئەم دیرە:

طەیبە کە یەعنى ھەکسى بەقیعی ھەموو عەبیر

طەیبە کە یەعنى مایەبى ئەو میشکى ئەزفەرە

(نالی، ۱۳۶۳: ۴۱۶)

له هه‌مان کاتدا شیعی قوتابخانه‌ی هه‌ورامی به تیکرا و شیعره‌کانی دیوانی مه‌وله‌وی زۆربه‌یان ملوانکه‌ی وشه‌ی رسه‌نن له مرواری شیوه‌کانی تر به تایبته هه‌ورامی، ئه‌گه‌ر به په‌چه‌له‌ک وشه‌ی عه‌ره‌بی یان فارسییان تیداییت، ئه‌وا له ئال‌وگۆری زمانه‌که‌دا، به تیهه‌لکیش و تواندنه‌وه‌ی ده‌نگه‌کان، ناسنامه و که‌سایه‌تی خۆیان پیندراوه. بۆ وینه «صبح، زحمت، ضعیف، محبت، محنت، طالع، قناعت، لعل، شعله، قهر، و...» که هیهی زمانی ترن، پرۆسه‌ی ده‌نگییان گۆردراوه و کراون به «سوب، زامه‌ت، زایف، موبه‌ت، مه‌ینه‌ت، تاله، قنیات، لال، شو‌له، قار و...».

هیچ نه‌به‌رده‌ن نام خه‌سته‌ی ده‌رده‌ک‌ه‌ش

نه‌که‌رده‌ن خه‌یال «مه‌ینه‌ت» وه‌رده‌ک‌ه‌ش

(مه‌وله‌وی، ۱۳۸۴: ۲۷۴)

یان ئه‌م دیره‌ به‌ رواله‌ت تاقه وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی تیدا نییه:

جه سه‌رده‌ی «مۆبه‌ت» ئازیز بی گه‌رد

جو‌ی هوون‌او دل جه دیدم یه‌خ که‌رد

(مه‌وله‌وی، ۱۳۸۴: ۱۶۹)

ئهمه‌ بگه‌ر به‌رچاوترین خزمه‌ت بیت که شاعیریک کردوویه‌تی به ده‌وله‌مه‌ندی و رسکاندن و فرانیه‌ی^۱ زمان. ئه‌م خاله له ژیر نیگای تیژبین و هزری هونه‌ریی عه‌بدوللا گۆراندای بزر نه‌بووه و به‌روونی کاریگه‌ریی وه‌رگرتووه و له بواری زمان پاراوی شیعی هه‌ورامیه‌وه، له ساباتی شیعره تازه‌کانیدا، مه‌زنترین خزمه‌تی به وشه‌ی زمانی کوردی کرمانجیی ناوه‌راست کردووه. له ده‌مه‌دا هه‌موو ده‌زانین رۆشنبیره‌کانی ساله‌کانی بیست و سییه‌کان، پاراوی زمانی فارسی و تورکی بوون و ته‌واو مه‌ستی ئه‌و دوو سه‌رچاوه‌ بوون و زمانی عه‌ره‌بیش دوابه‌دوای ئه‌وان له شه‌پۆلی کارتیکراندای بوو. له‌و رۆژگاره‌وه مه‌سه‌له‌ی به‌ کوردیی په‌تی نووسین و بژارکردنی زمانی کوردی له وشه‌ی بیگانه سه‌ری‌هه‌لدا و بایه‌خی پی‌دراوه. ئه‌مه به‌ گشتی بوو به‌ جو‌ری ناسک و سه‌رکه‌وتووانه‌ی شیوازی شاعیر بۆ ته‌ر و پاراوی زمان و کوردیی په‌تی و وشه‌ی ئاوازداری کوردی و هه‌میش روونیی واتا و مه‌به‌ست. (کاکه‌ی فه‌للاح، ۱۹۷۸: ۴۶)

۳- ئه‌نجام

نالی و مه‌وله‌وی به‌ دوو کارکردی جیاوازه‌وه، شاعیرانیکی مه‌زن و خاوه‌ن شیوازی بوون. کاریگه‌ریی نالی له سه‌ر پرۆسه‌ی شیعی کلاسیکی کوردی و کارایی و گه‌شه‌ی غه‌زه‌ل و قه‌سیده و بووژاندنه‌وه‌ی زماندا حاشاهه‌لنه‌گه‌ر و رپبازه ئه‌ده‌بیه‌که‌ی ته‌بعیکی شه‌که‌ربار و کوردیی ئینشاکردنیکیی شاز بووه و زایه‌له‌ی ئه‌م کاروانه‌ش هه‌ر به‌رده‌وامه و مه‌وله‌وی-ش هه‌ر هه‌مان رپباز. له‌م وتاره‌دا ئه‌م ره‌وایه‌ته‌ روون کراوه‌ته‌وه که گواپی به‌هیزبوونی قوتابخانه‌ی نالی، سالم و کوردی،

^۱ کتوت.

لەسەر حسىبى لاوازبوون و نەمانى دىيالىكتى گۆران و قوتابخانەى مەولەوى بوو (خەزىنەدار، ۲۰۰۳: ۶). لەم روانگەدا و بى ھىچ ھەلسەنگاندنىكى ئەدەبى و بى بەرچاۋگرتنى مۆرکە ئەدەبىيەكان كە ۋەك شىۋازى گشتى، بى ۋچان لە دوو تۆى دەقى ھەموو شاعىرانى ئەم رەوتەدا ۋىنا كراون؛ نالى و سى كۈچكە دەگاتە عەرشى عىززەت و مەولەوى و پاش مەولەوى دادەكشىتە فەرشى زىللەت. ۋەك پىشتەر ئىشارەمان پى كرد، شىعەرى پىش مەولەوى و سەردەمى مەولەوى و ھەموو قوتابخانەى شىعەرى ھەورامى كە بە تىكرا برىتىبوون لە سۆزىكى غنايى گشتگىر و چەپكىك نۆرمى ئەدەبى دووپاتكراو و لە دەقە شىعەرى شاعىرانى پاش مەولەۋىش گوزارشت دەكرىن. بۆ نواندى ئەم لىكچوونە شىۋازىيە، ئەگەر پارچە شىعەرىك ھەركام لەو شاعىرانە بخەينە نىۋ قاپىكەۋە و ھونەرسازە كانىان لىكبدەينەۋە، دەبىنەن جگە لە مەزموون و وردە مەزموون، جىياۋزىيەكى ئەوتۆ ھەست پى ناكرىت. بۆيە لە شىۋازناسىدا تا لادان لە نۆرم لە پرۆسەدا سەرنەگرىت و فىركانس و زىدھاتى دىكە بەخۆۋە نەبىنەت، نابىت بە شىۋازى تاكى بۆ شاعىران، واتە دەرخەرى ئەمەيە كە ئەم رەوتە بەم چەپكە خسلەتەنەۋە لە رەۋرەۋەي تەمەنىدا تا ھەنوۋەكى بى ۋەستان درىژەي ھەبوۋە. چوون لە روانگەى شىۋازناسىيەۋە: «شىۋازىك گۆران و تىاچوون بەخۆيەۋە دەگرىت، كە مۆرکە ئەدەبىيەكانى دووبارەبوونەۋە و سەقامگىرىي خۆيان لەدەست دابىت» (شمىسا، ۱۳۷۲: ۹۹).

لە گۆشەنىگايىكى دىكەۋە، ئەگەر ئەم تروپكە ئەدەبىيەنە بە راست بزىنەن كە قوتابخانەى شىعەرىي گۆران تەنگى پىپەلچنراۋە، داتەپىۋە و پوۋكراۋەتەۋە يان كۆتايى پى ھاتوۋە، ئەۋا بىسارانى، سەيدى و مەولەوى شاعىرانى خاۋەن شىۋازى ئەم رەوتە، دەبن بە شاعىرانىكى خەسراۋ و بى بەھەرە كە ھزرىكى نەزۆك و زمانىكى قسرىان ھەبوۋە و نەيانتوانىۋە لەسەر شىعەرى پاش خۆياندا كارىگەرى دابىنەن. ئەمە لە كاتىكدايە كارىگەرى ئەم شاعىرە خاۋەن شىۋازانە لەسەر شاعىرانى ھاۋدەم و پاش خۆيان ئەمە ناسەلمىنەت. دەقەكان و فەلسەفەى كاركردىي شىۋازناسىي شىعەر بە تىكرا، ۋا نىشان دەدەن كە ئەم شاعىرانە كارىزما، خاۋەن شىۋاز و دىۋانەكەيان شاكار و لووتكەى ئەدەبى بوۋە و لە سوورەت و سىرەتى شاعىرانى سەردەم و پاش خۆيان، كارىگەرى بەرچاۋ و ھەست پىكراۋيان داناۋە. ئەمەۋىت لە بەستىنەى شىعەرى ھەورامىدا ئامازە بدەم بە خالىكى شىۋازناسانە و راستىيەك بدركىنەم. ھاۋچەشنى شىۋەي دەربرىنى شاعىرانى ئەم رەوتە شىعەرە و دووبارەبوونەۋەي شىۋازەكەيان، بۆ خودى شىعەرى ھەورامان، دىاردەيەكى دژۋازى نواندوۋە؛ ھەم بەھەرى ھەبوۋە و ھەم خەسار. لە لايەكەۋە لە ناۋاخنى دەقەكاندا چەپكىك تايەتمەندىي ئەندامى -دەنگ تەۋەرى و پۆلىك وردەكارىي ئەدەبى و جوانى ناسانەى تر دەبىنرىت كە ۋەك خالىكى ئەرىنى دىتە ھەژمار و عەبدوللا گۆران-يش بۆ نۆى كردنەۋەي پرۆسەكەى لەم قابىليەتەنە كەلكى ۋەرگرت و ھەموۋى ئەمانەش لە ژىر شابالى شاعىرانىك ۋەك بىسارانى، مەولەوى و سەيدىدا چركراۋەتەۋە. ئەگەرچى ۋەك زانايەكى گشتى و ھىژمونىكار حاشا ھەلناگرن. بەلام لە رەۋرەۋەي مېژوۋىي ئەم رەوتەدا شاعىرانىكى باشىش ھەبوون كە بە ھۆى كەرەسىيەرى ئەۋانەۋە لە سوۋچەنىگاي لىكۆلەران و خويتەرانى چەلەنگدا بزىر و نادىار ماۋنەتەۋە و رەۋايەتە ئەدەبىيەكان تەنيا بەۋان كۆتايى ھاتوۋە. لە لايەكى دىكەشەۋە، ئەم رەوتە دەستخەرەي ئەم وردەكارىيە ئەدەبىيەنە بوو و لە درىژايى تەمەنىدا نەيتۋانى لەو گۆمە مەندە تىپەرىت و لە ھەمان بازىنى نەرىتى باۋى ئەدەبىدا قەتىس مايەۋە، بۆيە تا

چەند دەهه پێشتر وه ک شیعری کوردیی سۆرانی و گهلانی دەوروبەر، کرژتر و خیراتر گۆرانکاریی فۆرم و ناوهرۆکی سەردەمیانه و توپکلی نوی بوونهوهی بهخۆیهوه نهبینی و له ئەزموونه کانی دیکه‌ی دەوروبەر که لکی وەرنه‌گرت. جیگای باسه که چەند دەهه‌یه که پرۆسه‌ی نوی بوونهوه دهستی پێ کردوو و شاعیران له فۆرمی ئازاددا خه‌ریکی داهینانی ته‌جروبه‌ی تازهن و هه‌ندیک ده‌قی تازه و هونه‌ری له دووتوی کتیب و ده‌فته‌ره شیعردا چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه و زایه‌له‌ی کاروانی نوی‌خوازیش به‌رده‌وامه.

سه‌رچاوه کان

کوردی:

خدر، عه‌بدوئلا مه‌ولوود (۲۰۰۷). لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له شیعره ئایینی و ستۆفیگه‌ری و فه‌لسه‌فیه‌کانی نالی. هه‌ولیر: ئاراس.

خه‌زنه‌دار، مارف (۲۰۰۳). میژوووی ئه‌ده‌بی کوردی. به‌رگی سییه‌م. هه‌ولیر: ئاراس.

سه‌جادی، به‌ختیار (۱۳۹۵). «شیوازاناسیی و یژه‌ی گۆران: تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کان». پژه‌ه‌شنامه‌ ادبیات کوردی، س. ۲، ژ. ۱، ل. ۱۲۵-۱۴۷.

سه‌جادی، به‌ختیار و مه‌زه‌هر ئیبراهیمی (۱۳۹۷). زمان و ویژه‌ی کوردی. سقز: گوتار.

سه‌جادی، عه‌لاه‌ه‌دین (۱۹۷۱). میژوووی ئه‌ده‌بی کوردی. به‌غداد: چاپخانه‌ی مه‌عاریف.

عوسمان، ره‌ئوف (۱۳۹۱). «کاریگه‌ریتی ده‌قه‌کانی قورئان له هۆنراوه‌کانی نالیدا». وه‌رزنامه‌ی زرێیار. خولی دووه‌م، س. ۱۶، ژ. ۷۹-۸۰، ل. ۱۳۸-۱۴۸.

قادر موحه‌مه‌د، ئه‌نوه‌ر (۲۰۰۳). موله‌وی، شاعیری لیبریکای گه‌وره‌ی کورد. نامه‌ی دوکتۆرا.

قادر، حه‌مه‌ حه‌مه‌ ئه‌مین (۱۹۷۸). کاروانی شیعره‌ی نوێی کوردی. ب یه‌که‌م. به‌غداد: چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد.

گۆران، عه‌بدوئلا (۱۹۷۱). به‌هه‌شت و یادگار. سلیمانی: چاپخانه‌ی کامه‌رانی.

محه‌مه‌دیپور، عادل (۱۳۹۰). «شیعره‌ی هاوچه‌رخه‌ی کوردی هه‌ورامی له ئاخیزگه‌وه تا ئیستا». وه‌رزنامه‌ی زرێیار. خولی دووه‌م/س. ۱۵، ژ. ۷۵-۷۶، ل. ۶۱-۸۰.

موده‌رێس، عه‌بدوکه‌ریم و مه‌لاکه‌ریم، فاتح (۱۳۶۳). دیوانی شیعره‌ی نالی. ورمی: ناوه‌ندی ب‌لاوکه‌ره‌وه و ئه‌ده‌بیات کوردی.

--- (۲۰۱۵). دیوانی سالم. سلیمانی: بنکه‌ی ژین.

موده‌رێس، مه‌لا عه‌بدوکه‌ریم (۱۳۸۴). دیوانی موله‌وی. سنه: په‌خشکاری کوردستان.

یه‌عقوبی، عه‌بدوخلالق (۱۳۹۱). «زه‌فکرده‌وه‌ی زمانی له زمانی شیعره‌ی نالیدا». وه‌رزنامه‌ی زرێیار. خولی دووه‌م/س. ۱۶، ژ. ۷۹-۸۰، ل. ۳۰-۴۰.

فارسی:

پولیتسر، ژرژ (۱۳۵۸). اصول مقدماتی فلسفه. ترجمه جه‌انگیر افکاری. تهران: نشر سازمان کتاب‌های جیبی.

حقوقی، محمد (۱۳۷۱). شعر نو/آغاز تا به‌امروز. تهران: نشر روایت.

شفیعی کدکنی محمدرضا (۱۳۹۱). رستاخیز کلمات: درس گفتارهایی درباره نظریه ادبی صورتگرایان روس. تهران: نشر سخن.

شمیسا، سیروس (۱۳۷۴). انواع ادبی. تهران: انتشاراتی فردوس.

--- (۱۳۷۲). کلیات سبک‌شناسی. تهران: انتشاراتی فردوس.

غیاثی، محمد تقی (۱۳۶۹). درآمدی بر سبک‌شناسی ساختاری. تهران: نشر شعله اندیشه.

محمدپور، عادل (۱۳۹۲). طرح جریان‌شناسی شعر کردی هورامی از ابتدا تا کنون. تهران: نشر احسان.